

Αθήνα, 5 Μαΐου 2003

Ο Προεδρεύων της Ευρωπαϊκής Ένωσης Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, επιπροσθέτως της ομιλίας που απηύθυνε στη συνάντηση με τις Επιτροπές Ευρωπαϊκών Υποθέσεων των κρατών-μελών της Ε. Ε. (η ομιλία διανέμεται ξεχωριστά), τόνισε και τα εξής:

- Όσον αφορά το θέμα της διεύρυνσης της Ε.Ε. υπάρχει και η Τουρκία για την οποία θα αποφασίσουμε το 2004. Τότε θα υπάρξει η διαδικασία διαπραγμάτευσης. Ως Έλληνας Πρωθυπουργός θέλω να τονίσω την ιδιαίτερη καρά μου, επειδή στα νέα μέλη είναι και η Κύπρος. Θα ήθελα πολύ, όπως θα ήθελαν και όλοι οι Έλληνες και οι Κύπριοι, να είχε επιλυθεί, προτού υπογραφεί η Πράξη Προσχώρησης, το πολιτικό πρόβλημα της Κύπρου. Αυτό όπως αποδείχθηκε στην Κοπεγχάγη, δεν έγινε δυνατό, λόγω της αδιαλλαξίας της τουρκοκυπριακής ηγεσίας, μια αδιαλλαξίας που επαναλήφθηκε και στη Χάγη. Έτσι, δεν είναι δυνατόν να συμμετάσχει και η τουρκοκυπριακή κοινότητα στην ένταξη. Αλλά, ποια είναι η πραγματική θέληση της τουρκοκυπριακής κοινότητας φάνηκε αυτές τις ημέρες, όταν δεκάδες χιλιάδες Τουρκοκύπριοι πέρασαν τη διαχωριστική γραμμή, πράγμα που τους απαγορευόταν για τριάντα χρόνια και έδειξαν ότι θέλουν να ζήσουν με τους Ελληνοκύπριους. Αντίστοιχα πέρασαν και πολλοί Ελληνοκύπριοι στη άλλη πλευρά και γενικώς φάνηκε ότι δεν τους χωρίζει τίποτε με τους Τουρκοκυπρίους. Η συμβίωση των δύο λαών είναι απόλυτα δυνατή, χωρίς να υπάρχουν περιττές τριβές και αντιθέσεις. Εμείς, παραμένουμε σταθερά στην άποψη ότι το πολιτικό πρόβλημα πρέπει να λυθεί, με βάση το Σχέδιο του Γενικού Γραμματέα του ΟΗΕ Κόφι Ανάν. Υπάρχει ακόμα χρόνος, μέχρι την 1^η Μαΐου του 2004, όταν θα τεθεί σε εφαρμογή η Πράξη Προσχώρησης για να λυθεί το πολιτικό πρόβλημα. Και αυτό επιδιώκουμε.
- Ένα δεύτερο σημείο που θέλω να επισημάνω είναι το θέμα της «άτυπης πνευμονίας», η οποία έχει εντοπιστεί ως μια πολύ επικίνδυνη αρρώστια γιατί δεν υπάρχει ακόμα δυνατότητα καταπολέμησής της. Αύριο συνέρχονται στις Βρυξέλλες οι υπουργοί Υγείας των χωρών-μελών της Ε.Ε. Μέχρι τώρα -και αυτό φάνηκε στις συζητήσεις για τη Συνταγματική Συνθήκη- υπήρχε μια έντονη τάση, σύμφωνα με την οποία τα θέματα της Υγείας, είναι θέματα εθνικά. Γι αυτό στη Συνταγματική Συνθήκη δεν προβλέπεται, ότι μπορεί, σε σχέση με την Υγεία, να υπάρχει υπερεθνική πολιτική ή παρέμβαση. Η επιδημία αυτή, όμως -όπως το λέει η λογική και όλοι καταλαβαίνετε, επειδή είναι πια ελεύθερη η κυκλοφορία στην Ευρώπη- εάν έρθει στην Αθήνα μπορεί να χτυπήσει το Λονδίνο. Εάν έρθει στο Ελσίνκι, μπορεί να χτυπήσει και στη Λισσαβόνα. Δεν είναι, λοιπόν, δυνατόν η

αντιμετώπισή της να γίνει από τις 15 ή τις 25 χώρες, χωριστά. Χρειάζεται συντονισμός, χρειάζεται κοινή αντιμετώπιση για να αποφύγουμε τον κίνδυνο. Όποιος πιστεύει ότι καθένας μόνος του μπορεί να την αποκλείσει από τα σύνορά του, τότε κι εσείς θα συμφωνείτε ότι έχει πολύ-πολύ μεγάλο λάθος. Το ερώτημα, λοιπόν, είναι: Τι θέλουμε να έχουμε; Μια δυνατή Ευρώπη; Μια αποφασιστική και αποτελεσματική Ευρώπη των 25 ή μια αδύναμη Ευρώπη των 25; Εγώ πιστεύω ότι η δεύτερη περίπτωση θα είναι αρνητική για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

- Ένα δεύτερο παράδειγμα που έχει να κάνει με την αποφασιστικότητα και την αποτελεσματικότητα που πρέπει να διακρίνει την Ε.Ε. είναι αυτό που αφορά τη μετανάστευση και λαθρομετανάστευση. Η Προεδρία ασχολείται με το θέμα και θα ήθελε πολύ να καταλήξει σε Συμπεράσματα στη Σύνοδο Κορυφής της Χαλκιδικής. Η λαθρομετανάστευση, όπως ξέρουμε, είναι ένα πρόβλημα σε όλες τις χώρες της Ε.Ε. Γιατί, εάν παρατηρείται στην Ελλάδα, επειδή έρχονται λαθρομετανάστες από το Αφγανιστάν, το Κουρδιστάν κ.λ.π., δεν σταματά στα ελληνικά σύνορα, διότι οι ίδιοι οι λαθρομετανάστες θέλουν να συνεχίσουν και με όποιον τρόπο προς άλλες χώρες της Ε.Ε. Θέλω να σας θυμίσω την περίπτωση των φορτηγών-ψυγείων, με τα οποία μετέφεραν Κινέζους στη Μεγάλη Βρετανία με αποτέλεσμα οι Κινέζοι να πεθάνουν από ασφυξία. Είμαστε αναγκασμένοι να πάρουμε αποφάσεις και φιλοδοξούμε ότι στη Θεσσαλονίκη να τις ολοκληρώσουμε. Παραμένουν, όμως, πολλά ερωτήματα. Είμαστε αποφασισμένοι να λύσουμε το πρόβλημα; Και ένα πρόβλημα δεν λύνεται εάν δεν αποφασίσουμε να δώσουμε χρήματα για την αντιμετώπισή του. Χρήματα, για παράδειγμα, για την επιστροφή των λαθρομεταναστών στις χώρες προέλευσής τους. Χρήματα για να δημιουργήσουμε συνθήκες σε ορισμένες χώρες, ώστε να μη συντηρούν ή να μην προάγουν τη λαθρομετανάστευση, να μην έχουν στον τόπο τους και να μη συντηρούν δίκτυο εμπορίας λαθρομεταναστών. Όπως, επίσης, χρειάζονται και χρήματα για να υπάρχει μια κοινή δύναμη αποτροπής -κάποιες χώρες αυτό δεν το θέλουν- και να υπάρχει ένας συντονισμός για την παρεμπόδιση των λαθρομεταναστών. Ένας τέτοιος συντονισμός χρειάζεται, για παράδειγμα, στη Μεσόγειο. Όταν έρχονται τα πλοία και δεν μπορούν να αποβιβάσουν λαθρομετανάστες στην Ελλάδα, πηγαίνουν μετά στην Ιταλία, στη Γαλλία. Και στη Γαλλία πριν από αρκετό καιρό, όπως θα θυμάστε, αποβιβάστηκαν περίπου 1000 λαθρομετανάστες, κοντά στην Αντίμπ. Άλλοι πήγαν στην Ισπανία. Χρειάζεται, λοιπόν, κοινή αντιμετώπιση και αποτελεσματικότητα στην εφαρμογή της πολιτικής που αποφασίσαμε στο Τάμπερε.

Σας ευχαριστώ.